

MƠ XUÂN ĐẤT VIỆT

*Thế giới đón Xuân huy hoàng
Tưng bừng pháo nổ hoa đăng ngập trời
Nghĩ thương dân Việt như tôi
Còn lênh đênh mãi bên trời tha hương*

*Với băng tuyết lạnh trù không
Làm sao sưởi ấm chiều đông xứ người
Chiếc thân còn mãi nổi trôi
Lênh đênh không biết đến nơi an bình*

*Ngày đi buồn bã lặng thinh
Làm cây cỏ cũng hư linh nhuốm sầu
Dấu yêu khuất nẻo đêm sâu
Đường chia hai lối biết đâu quê nhà*

*Đến bây giờ vẫn cách xa
Tuổi buồn hiu hắt nhạt nhòa hồn đau
Thôi thì ngày tháng qua mau
Đã xanh ngọn tóc ngã màu phôi phai*

*Chưa về nên vẫn còn hoài
Niềm thương nỗi nhớ trên vai não nề
Cõi sầu mưa rụng tái tê
Ngày dài đằng đẵng đêm về đâu hay*

*Én còn bay lượn từng mây
Mang mùa xuân thắm cỏ cây đất trời
Xin xuân đến với nụ cười
Thắp tình lên sáng khung trời Việt Nam!*

TRẦN ĐAN HÀ